בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 1203-01-22 ט' ואח' נ' ט'

לפני כבוד השופטת ליאת דהן חיון

תובע ש.ט ת"ז 0000000

נגד

נתבעת ש.ע ת"ז 0000000

<u>החלטה</u>

עניינה של החלטתי בבקשת האב לחסן את שני הקטינים נגד נגיף הקורונה, בהיעדר הסכמת האם.

<u>רקע וטענות הצדדים בתמצית:</u>

1. הצדדים הורים לשני קטינים, ע' יליד 0.00.13 ות' יליד 0.0.16. בין הצדדים נחתם הסכם גירושין שאושר בתוקף של פס"ד ביום 10.8.21, במסגרתו גובשו הסכמות גם לעניין הקטינים ובכלל זה, ולא רק; זמני השהות, מזונות ומנגנון ליישוב חילוקי דעות הקובע שבהיעדר הסכמה, לאחר ניסיון ליישב באת המחלוקת בדרכי נועם, זו תוכרע ע"י בית המשפט. בין הצדדים קיימת מחלוקת בשאלת חיסון הקטינים נגד נגיף הקורונה, ומכאן החלטתי זו.

2. **<u>לטענות המבקש</u>** העובדה ששונתה המדיניות וזו אינה כוללת בידוד מגבירה את סיכויי ההדבקה בנגיף, וכך גם שהותם של הקטינים בבית הספר חושפת אותם, ומגבירה את סיכויי ההדבקה; לצורך ביטחונם הרפואי, עותר המבקש (להלן: **"המבקש או האב"**) לאפשר את חיסונם מוקדם ככל הניתן. לתמיכה בטענותיו מפנה לפסיקות שונות שניתנו במחלוקות דומות ובכלל זה לתלה"מ 23253-01-22 **פלונית נ' פלוני** (פורסם במאגרים 20.01.2022); תלה"מ 55947-09-20 **פלונית נ' פלוני** (פורסם במאגרים 10.01.2022); בית הדין הרבני תל-אביב - תיק 1073371 ניתן ביום כ"ג בטבת התשפ"ב 27.12.21, עמ"ש (מחוזי חיפה) 58108-06-21 **א' נ' ב'** (פורסם במאגרים 08.07.2021); תמ"ש (משפחה חדרה) 59439-06-21 **נ' נ' נ'** (פורסם במאגרים 12.12.2021); בג"ץ 5822/21 **המגן לחופש הפרט (ע"ר) נ' מנכ"ל משרד הבריאות** (פורסם במאגרים 26.08.2021).

3. המבקש מפנה לדו"ח אמ"ן אודות עלייה בדיווחים בעולם הקשורים בתסמונת "פימס" ותופעות נוירולוגיות אצל ילדים שנדבקו בנגיף האומיקרון וכן, לתגובתו הרשמית של פרופ' צחי גרוסמן, יו"ר האיגוד לרפואת ילדים ב"מכבי" וחבר הצוות לטיפול במגפות של משרד הבריאות, כפי שהובאה ביום 3.2.22 במסגרת התכנית "לפני החדשות" בערוץ טלוויזיוני. בסייפא מבקש האב להביע את דאגתו לקטינים נוכח קצב ההדבקה העולה כמו גם מהסחבת נוכח התנהלות המשיבה (**להלן: "המשיבה או האם"**) כבר מתחילת ההליך.

4. **<u>לטענת האם</u>** יש לדחות את הבקשה מאחר והווירוס נחלש בארץ ובעולם וכראייה לכך בוטלה ההנחיה לבידוד. מכאן לדבריה, לא נשקפת סכנה ממשית לבריאות הקטינים בפרט שגם קטינים מחוסנים, נדבקים בנגיף. האם מציינת ששוחחה עם הורים מהכיתה והגן בהם מתחנכים הקטינים, ודומה שהתסמינים של מחלת הקורונה אצל ילדים הינם "קלים ביותר" או שלא היו "כלל וכלל", תוך שהמדובר במחלה קלה שלא שווה להתעכב עליה שכן רוב הילדים המאומתים כלל אינם מתאשפזים. לטעמה, אין סיבה לפאניקה וחרדה בחיסון הילדים וקיימת ירידת בביקוש לחיסון אצל הורים. האם סבורה שההורים שחיסנו את ילדיהם עשו כן מתוך חשש לפיטורין ממקום עבודתם והשבת הילדים למסגרת החינוכית. בעניינו, הקטינים בריאים וחזקים עם מערכת חיסונית תקינה ללא מחלות רקע וגם אם ימצאו מאומתים המחלה תבוא לידי ביטוי בתסמינים קלים. לגרסתה, החיסון מיותר ולא אפקטיבי ונאמר ע"י פרופסורים ורופאים בארץ שהסיכון במחלה אצל ילדים בגילאי 5-11, אפסיים. האם מציינת שמודעת לכלל פסקי הדין בנושא ולהמלצות משרד הבריאות, אולם יש להתערב בהחלטות ההורים רק מקום בו מדובר בהליך מציל חיים או בעל השפעה על רווחת וחיי הילדים, ולא כך בעניינו. לכך יש להוסיף שאין לדעת מה יהיו ההשלכות של החיסון בעתיד כמו גם יש ליתן את הדעת לכבוד האדם וחירותו וזכותו של אדם על גופו.

5. בנוסף, עתרה האם שבטרם מתן החלטה יעברו בדיקה סרולוגית פרטית. האב מתנגד לבקשה וטוען שזו אינה מהימנה ב- 100% ולא הוכרזה בשום מקום ועל ידי אף גורם מוסמך כעדיפה או כתחליף לחיסון שהוכרז כבטוח ביותר. זאת ועוד, אף אם תוצאת הבדיקה תהינה חיוביות כפי שהאם מקווה, עדיין הדבר אינו מונע מחיסון אלא דוחה אותו ב- 3 חודשים בעוד שכבר מדברים על תת זן חדש לקורונה. עוד טוען שבקשת האם כרוכה בשתי דקירות (אחת לסרולוגית ואחת לחיסון) ובאופן טבעי וזה רק מאריך את "סבלם" של הקטינים. האב מלין על המועד בו עתרה האם לבקשה וטוען שעוד בחודש 12/21 ביקשה לערוך את הבדיקה ולא עמדה בהבטחתה. לתמיכה בטענתו מפנה עמדת משרד הבריאות - צט"מ – צוות טיפול מגפות אשר נדרש לעניין ופרסם נייר עמדה אודות חוסר המהימנות בשימוש בבדיקות סרולוגיות להערכת חסינות כנגד COVID-19 מיום 26.1.2021, מפי ד"ר טל ברוש, מנהל היחידה למחלות זיהומיות, בית החולים אסותא אשדוד, שם הסתייג בצורה ברורה מהשימוש שנעשה בבדיקות הסרולוגיות וקורא לכל הגורמים המעורבים בנושא, לנקוט בהסברה על מנת למנוע פגיעה בבריאות הציבור בשל גישות מטעות שהשתרשו. כן מפנה האב לדברים שפורסמו לפיהם "הבדיקה הסרולוגית הנה אחד הכלים ולא הכלי המרכזי להערכת מצבה של המערכת החיסונית ולכן היא אינה עומדת בפני עצמה ואין להסתמך עליה בלבד כשמבקשים לקבל תשובה לגבי חסינות נגד נגיף הקורונה!"

<u>עמדת האפוטרופוס לדין שמונתה עבור הקטינים:</u>

6. האפוט' לדין גיבשה המלצתה לפיה יש לקבל את הבקשה ולהורות על חיסון הקטינים וזאת לאחר שפגשה באב, באם ובקטינים, ונתנה דעתה באם ישנן נסיבות חריגות וספציפיות לקטינים מושא הבקשה. את המלצתה מבססת בין היתר על הנתונים הקשים העולים מדו"ח מרכז השליטה הלאומי למאבק בקורונה מיום 25.1.22, לפיו הדיווחים בעולם על תופעות נוירולוגיות קשות (לרבות אירועי פרכוסים ודלקת מוח) והתסמונת דלקתית רב מערכתית (PIMS) הקשורה לגל האומיקרון, שכיחה אצל ילדים מחלימים ברמה גבוהה מהנצפה בעבר; עוד מציינת האפוט' לדין שהאם לא הוכיחה טענותיה מדוע אין לחסן את הילדים, ובנסיבות הספציפיות אין כל מניעה לחסנם.

7. האפוט' מפנה לבג"ץ 5227/97 **מיכל דויד נ' בית-הדין הרבני הגדול בירושלים**, נה(1) 453 (1998) הקובע על בסיס עקרון טובת הלב, כי די בהמלצת משרד הבריאות המוכיחה כי זו התקבלה של ע"י גורמים מקצועיים. עוד מפנה לבג"ץ 7245/10 **עדאלה - המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל נ' משרד הרווחה**, סו(2) 442 (2013) לפיו יש להזכיר את ההלכה הקובעת שהרשות המנהלית, ובוודאי הרשות המחוקקת, רשאיות להסתמך על עמדת מומחים בתחום, גם אם קיימת עמדה חולקת, ובית המשפט יכבד את הכרעתה של הרשות בין העמדות החלוקות. בנוסף מצרפת את פסקה 15 לע"ש 58105-06-21 הנ"ל, לפיה עפ"י פסיקת בית המשפט העליון בבע"מ 7910/19 **פלוני נ' פלוני** [פורסם פורסם במאגרים] (02.12.2019). כמו גם תלה"מ 8386-03-20 **פלוני א' נ' אלמוני** (פורסם במאגרים 01.07.2021) (בפסקה 6) שם נקבע שיש לפעול על פי הנחיית הרשויות ולחסן את הקטינים.

<u>דיון והכרעה:</u>

לאחר שעיינתי בטענות הצדדים כפי שהוגשו במסגרת הבקשות התגובות הרבות, נתתי דעתי לעמדת האפוט' לדין, והתרשמתי שאין נסיבות מיוחדות בתיק זה, מצאתי לקבל את הבקשה. ואפרט;

8. סעיף 15 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, תשכ"ב- 1962 (להלן: "החוק") קובע כדלקמן: **"אפוטרופסות ההורים כוללת את החובה והזכות לדאוג לצרכי הקטין, לרבות חינוכו, לימודיו, הכשרתו לעבודה ולמשלח-יד ועבודתו, וכן שמירת נכסיו, ניהולם ופיתוחם; וצמודה לה הרשות להחזיק בקטין ולקבוע את מקום מגוריו, והסמכות לייצגו".**

9. בהמשך קובעות הוראות סעיף 17, כדלקמן:
"באפוטרופסותם לקטין חייבים ההורים לנהוג לטובת הקטין כדרך שהורים מסורים היו נוהגים בנסיבות הענין".

10. כידוע, החובה של ההורים לדאוג לילדיהם, כדרך של הורים מסורים, הינה גם זכותם. אחת מן התוצאות של צמד המילים "חובה וזכות" היא האוטונומיה של התא-המשפחתי אשר נטועה בצורך לשמור על טובתם של הקטינים. בשעת מחלוקת קשה בין ההורים, על בית המשפט להתערב באוטונומיה זו וביחסי הורים-ילדים, ולהכריע. סמכותו של בית המשפט להכריע במחלוקות הנוגעות להליכים רפואיים בסעיף 68 לחוק, הקובעות כדלקמן:

"(א) בית המשפט רשאי, בכל עת, לבקשת היועץ המשפטי לממשלה או בא-כוחו או לבקשת צד מעוניין ואף מיזמתו הוא, לנקוט אמצעים זמניים או קבועים הנראים לו לשמירת עניניו של קטין, ושל אדם שמונה לו אפוטרופוס, אם על-ידי מינוי אפוטרופוס זמני או אפוטרופוס-לדין, ואם בדרך אחרת; וכן רשאי בית המשפט לעשות, אם הקטין או האדם שמונה לו אפוטרופוס פנה אליו בעצמו.

(ב) היתה הבקשה להורות על ביצוע ניתוח או על נקיטת אמצעים רפואיים אחרים, לא יורה על כך בית המשפט אלא אם שוכנע, על פי חוות דעת רפואית, כי האמצעים האמורים דרושים לשמירת שלומו הגופני או הנפשי של הקטין או האדם שמונה לו אפוטרופוס, לאחר ששקל את רצונו של האדם, חשיבות הטיפול, נחיצותו, דחיפותו, הפגיעה האפשרית באורח חייו ואת סיכויי השיפור באיכות חייו של האדם".

11. כבוד נשיאת בתי משפט מחוז חיפה, השופטת שלי אייזנברג, קבעה בתלה"מ (משפחה חיפה) 8386-03-20 **פלוני א' נ' אלמוני** (פורסם במאגרים 01.07.2021) כי: "**בהתאם להוראות סעיף 68(ב) לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ב-1962, בכל הנוגע לעניינים שברפואה, ייעזר בית המשפט בחוות דעת רפואית, וייבחן האם האמצעים המבוקשים דרושים לשמירת שלומו הגופני של הקטין, לאחר ששקל את רצונו, חשיבות הטיפול, נחיצותו, דחיפותו ואת הפגיעה האפשרית באורח חייו. ...בהתייחס לצורך בקיום ניתוח או שעה כשיש צורך ב"נקיטת אמצעים רפואיים אחרים". שעה שמדובר בביצוע חיסונים שגרתיים אין צורך בקבלת חוות דעת רפואית ובירית המחדל היא שיש לפעול על פי הנחיית הרשויות ולערוך את החיסונים. כן נקבע כי המלצות משרד הבריאות באשר למתן חיסוני שגרה נבחנו ונקבעו על ידי גורמים מקצועיים, והמדובר בהמלצה גורפת וחד משמעית לכלל הילדים בישראל, למעט מקרים בהם יש טעם בגינו יומלץ שלא לבצע חיסון כלשהו."**

12. גם כבוד השופט זגורי התייחס לשאלת חיסון קטינים נגד נגיף קורונה וקבע בתלה"מ 51924-09-20 **פלוני נ' פלמונית** (פורסם במאגרים 15.07.2021), כדלקמן:

"במקרה דנן לא מדובר בחיסון שגרתי שכן מגפת הקורונה היא מגפה חדשה והחיסון אושר בהליך מזורז נוכח היקף התפשטות המגפה ונזקיה הקשים ברחבי העולם. עם זאת, נוכח עמדת

משרד הבריאות בנוגע לחיסון זה שהינה חד משמעית, אני סבור כי הנטל להראות שנזקי החיסון עולים על תועלתו מוטל גם כאן לפתחה של האם והיא לא עמדה בו ".

13. ואלה דברי הרשות המוסמכת - משרד הבריאות לעניין מתן חיסוני קורונה כפי שמופיעים במרשתת: https://govextra.gov.il/ministry-of-health/covid19-vaccine/covid19-vaccine-information/:

"עם הזמן נערכו עוד ועוד מחקרים על מועילותו של החיסון, והתוצאות מצוינות: החיסון מספק הגנה של עד 95%, שבועיים לאחר קבלת המנה השנייה. המסקנה ברורה: קבלת החיסון מצילה חיים ומונעת תחלוא הקשה. על פי מחקר שערך משרד הבריאות, שבועיים לאחר קבלת המנה השנייה, נצפתה מניעת תמותה ותחלואה קשה של כ-97%. קופת חולים כללית ערכה מחקר שכלל 1.2 מיליון מחוסנים, התוצאות גם כאן הוכיחו עד כמה החיסון יעיל וחשוב: ירידה של 94% בהופעת מחלה עם תסמינים, ירידה של 92% בחולים הקשים ו-87% במספר המאושפזים בבתי החולים. גם במחקרים אחרים שנערכו (כמו של קופת חולים מכבי) התוצאות נותרו בעינן – החיסון נותן הגנה כמעט מושלמת, והוא הסיכוי היחיד שלנו לחזור לשגרת החיים שאנחנו מתגעגעים אליה. לכן, ההמלצה החד משמעית של מומחי הבריאות ומשרד הבריאות בארץ, כמו גם ארגון הבריאות העולמי, הוא לאפשר לכל אחד ואחת מעל לגיל 12 להתחסן, ובהקדם. בקרב מומחים בקהילה המדעית והרפואית יש הסכמה נרחבת - החיסון הוא אפקטיבי, יעילותו רבה. ככל שיותר אנשים, צעירים כמבוגרים, יקדימו להתחסן, כך נציל נפשות רבות והמשק יוכל לשוב לפעילות במהרה".

14. הלכה היא שבית משפט אינו שם עצמו בנעלי הרשויות המנהליות המוסמכות ואינו מחליף את שיקול דעתן, וזאת ביתר שאת מקום שמדובר בסוגיות שבמומחיות רפואית (בג"ץ 5584/21 **לירן-שקד נ' משרד הבריאות**, פסקה 6 (17.8.2021)). יפים לעניין זה דבריה של כב' השופטת ע' ברון בבג"ץ 5822/21 **המגן לחופש הפרט (ע"ר) נ' מנכ"ל משרד הבריאות** (פורסם במאגרים 26.08.2021) שם קבעה:

"בית משפט זה שב וחזר במספר הזדמנויות בעת האחרונה כי התערבות בשיקול הדעת המקצועי הנתון לגורמים האמונים על קבלת ההחלטות בנדון בממשלה ובכנסת תהא מצומצמת ביותר, ותיעשה אך במקרים שבהם יימצא כי בהחלטות האמורות נפל פגם היורד לשורש העניין כדוגמת שיקולים זרים או אי-סבירות קיצונית (בג"ץ 4341/21 פיינשטיין נ' שר הבריאות, פסקה 5 (4.7.2021)). כן נקבע כי הדברים הם בבחינת קל וחומר כאשר שיקול דעתם של גורמי המקצוע זכה לעיגון בחקיקת משנה, כל שכן כאשר מדובר בחקיקת חירום שקיבלה את אישורה של ועדה מוועדות הכנסת, שאז תהא ההתערבות השיפוטית מצומצמת על אחת כמה וכמה (בג"ץ 3268/21 כספי תעופה בע"מ נ' ראש הממשלה, פסקה 8 (14.5.2021); בג"ץ 8136/20 י.ג. היכלי מלכות נ'

ממשלת ישראל, פסקה 8 (8.12.2020); בג"ץ 7174/20 ישראל חופשית נ' משרד הבריאות, פסקה 6 (27.10.2020))."

15. פסיקת בית המשפט העליון קבעה שהמלצות משרד הבריאות עונות לדרישת החוק, ומשמעות הדבר היא שהונחה בפני בית המשפט חוות-דעת כדין (ראה: דברי השופט גיוסי בעמ"ש 58108-06-21 הנ"ל). לעניין זה קבע השופט (בדימוס) מ. מזוז ב-בע"מ 7910/19 **פלוני נ' פלוני** [פורסם פורסם במאגרים] (02.12.2019):

"ערעורה של המבקשת לבית המשפט המחוזי נדחה תוך שנקבע כי סעיף 68(ב) לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, תשכ"ב-1962 מתייחס להתערבות רפואית קונקרטית אשר איננה במסגרת שגרת הטיפולים המומלצת לכל קטין. ברוח זו נקבע כי אין צורך בחוות דעת רפואית לפי הסעיף האמור כאשר עסקינן בביצוע חיסונים שגרתיים המומלצים על ידי משרד הבריאות. עוד נקבע כי ברירת המחדל היא חיסון הקטינים, וכי על ההורה שסבור כי החיסון עלול לגרום נזק לצרף חוות דעת רפואית שתתמוך בטענתו, ומשכך נקבע כי המבקשת לא הוכיחה שייגרם סיכון כלשהו לקטינים ככל ויחוסנו."

16. בענייננו, האם לא הציגה נתונים עובדתיים ספציפיים הדורשים סטייה מהנחיות משרד הבריאות, זולת דעתה האישית. כמו כן, האם לא העלתה כל טעם מיוחד הנוגע לבריאותם של הקטינים מושא הבקשה הדורש סטייה מההנחיות הרשמיות. לעניין זה נדרשה גם האפוטרופא לדין, שבמסגרת מינוייה נתבקשה לבדוק באם קיימת מניעה ספציפית. בהתאם לדיווחה, למרבה השמחה, מצבם הבריאותי של הקטינים תקין ואין כל סיבה ספציפית הדורשת סטייה מהמלצות משרד הבריאות.

17. סבורני, שגם בעת עריכת האיזון בין הפגיעה האפשרית מהחיסון נגד נגיף הקורונה לבין השיפור באיכות חייהם של הקטינים, ובכלל זה מזעור הנזקים שעלולים להיגרם לבריאותם ככל וידבקו בנגיף, נוטה הכף לטובת ההתחסנות וזאת נוכח המידע הקיים בידי גורמי הרפואה כיום לעניין סיבוכים אפשריים, השלכות נילוות וכן התמודדות עם תסמינים שלאחר המחלה; לכך יש להוסיף שגם לבידוד ולריחוק-החברתי הנלווים למחלה ישנן השלכות לא מבוטלות על נפשו של הקטין שנדרש להימצא בביתו בריחוק וניתוק מוחלט. דומה שאין צורך להכביר במילים אודות הקושי הקשור בכך, לאדם בוגר, וקל וחומר לקטין רך בשנים (ראה לעניין זה קביעתו של כבוד השופט גיוסי בעמ"ש 58108-06-21).

18. את בקשת האם לערוך בדיקה סרולוגית עובר למתן החלטתי מצאתי לדחות; ראשית מקובלת עליי טענת האב ולפיה התאפשר לאם לעשות כן, למצער מסוף חודש 12/21, ברם מסיבותיה, לא ערכה את הבדיקה עד ליום זה, חרף אי התנגדותו. מכאן, מצאתי שהעלאת הטענה כיום תסרבל את ההליך ותאריכו שלא לצורך, תוך חשיפת הקטינים להידבקות ולמחלה קשה יותר באם לא יחוסנו. מבלי לפגוע באמור, כאמור בנייר עמדה מיום 26.1.2021 מטעם משרד הבריאות אותו

צירף האב, נראה שקיימת הסתייגות ברורה מהשימוש שנעשה בבדיקות הסרולוגיות ועל כן ניתנה הנחייה בהתאם לה יש לנקוט בהסברה על מנת למנוע פגיעה בבריאות הציבור בשל גישות מטעות שהשתרשו, כמו גם **"הבדיקה הסרולוגית הנה אחד הכלים ולא הכלי המרכזי להערכת מצבה של המערכת החיסונית ולכן היא אינה עומדת בפני עצמה ואין להסתמך עליה בלבד כשמבקשים לקבל תשובה לגבי חסינות נגד נגיף הקורונה!"**.

מכאן התרשמתי שאין צורך ממשי בביצוע הבדיקה עובר למתן החלטתי, כמו גם שלא יהיה לה משקל רב בשיקולים הכוללים.

19. בסייפא להחלטתי ראוי להדגיש; התרשמתי שהמדובר בשני הורים מיטיבים הרוצים בטובת הקטינים ודואגים לשלומם ובריאותם. יחד עם זאת, מעיון קל בכתבי הטענות אותם הגישו שניהם, כמעט מידי יום, ולעיתים אף יותר מפעם אחת ביום, ניכר הקונפליקט הקשה שהתגלע ביניהם על רקע המחלוקת הספציפית. לקונפליקט זה נחשפו הקטינים כפי שצוין בדיווח האפוט' לדין שהתרשמה כי עמדתם מושפעת מהאם, תוך שהם חוששים מ"כעסה". אין צורך להכביר במילים אודות הנזק שנגרם לנפשם הרכה של הקטינים הנחשפים למחלוקת בין הוריהם עד כדי שחוששים מפני כעס אותו תחוש האם, באם יחליטו להביע דעה שונה מדעתה. אמנם, המדובר בקטינים צעירים בגיל שאין ביכולתם להביע עמדה מושכלת לעניין המחלוקת, ברם, אין באמור בכדי לאיין את <u>זכותם</u> להביע דעה עצמאית וחופשית אודות רצונם הפרטי, ללא תלות ברצון מי מהוריהם וללא שיחששו מהתגובה ככל ויביעו רצון אחר, או כזה התומך בהורה השני. מטבע הדברים, ההורים ידרשו למחלוקות נוספות בעניין הקטינים, ולכך אין נפקות באם מדובר בהורים המתגוררים תחת קורת גג אחת או לאו. מכאן, מצופה מההורים שנוכח זכותם שהינה חובתם להורות מיטיבה תוך שמירה על אוטונומיית התא המשפחתי, ילמדו לנהל שיח עניינו ומכבד, אליו לא יחשפו הקטינים, שכן בכך, יש פגיעה ממשית בהם.

<u>סוף דבר:</u>

20. מכל האמור, בהינתן המלצת משרד הבריאות והחלטות הממשלה, ונוכח המלצת האפוט' לדין ממנה עולה שאין כל נסיבות מיוחדות הדורשות סטייה מהמלצות אלה, מצאתי להיעתר לבקשת האב ולהתיר את חיסון הקטינים נגד נגיף הקורונה.

21. ככל והאם לא תשתף פעולה, יוכל האב לפעול לביצוע החלטתי זו בחתימתו בלבד.

22. אני מודה לאפוט' לדין על עבודתה ומורה על ביטול המינוי.

לפנים משורת הדין, אינני עושה צו להוצאות.

<u>המזכירות</u> תמציא החלטתי לצדדים ותסגור את התיק.

<u>ההחלטה מותרת לפרסום בהיעדר כל פרט מזהה ובכפוף לתיקוני הגהה.</u>

ניתנה היום, י"ד אדר א' תשפ"ב, 15 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.

ליאת דהן חיון, שופטת